

Sygn. akt III KZ 64/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie W. B.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 października 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 lipca 2014 r., sygn. akt II AKo [...] o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt V Ka [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt V Ka [...]. Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany domagając się jego uchylenia i wskazując na okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają wniosek o wznowienie postępowania, tj. doręczenie w dniu rozprawy odwoławczej do sądu pisma

z wnioskiem o odroczenie rozprawy odwoławczej i załączonego do niego zaświadczenia lekarskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może zostać uwzględnione. Okoliczności podniesione we wniosku skazanego trafnie zostały ocenione przez upoważnionego sędziego, jako takie, które nie mieszczą się w podstawach do wznowienia postępowania karnego. Nie ma bowiem jakichkolwiek wątpliwości, że skazany był zawiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej, na której wydano wyrok, co oznacza, iż wniosek nie może być oparty na podstawie określonej w art. 540b §1 pkt 1 k.p.k. To, że składając wniosek o odroczenie rozprawy odwoławczej skazany tkwił w przeświadczeniu, iż wniosek ten zostanie rozpoznany po jego myśli, nie daje podstawy do wysuwania tezy, że nie był zawiadomiony o terminie rozprawy, na której rozpoznano apelację. Złożenie wniosku o odroczenie rozprawy, nawet przy dołączeniu do niego zaświadczenie lekarskiego nie oznacza, iż sąd musi taki wniosek uwzględnić. Obowiązkiem skazanego było zatem upewnienie się, jaka decyzja co do wniosku zapadła, tak aby móc ewentualnie skorzystać z dalszych środków odwoławczych. Zaniechanie dbałości o swoje interesy było zatem oczywiste, a w takiej postaci okoliczność wskazana we wniosku nie mieści się jako podstawa do wznowienia postępowania karnego, jak i nie mieści się również w podstawach wskazanych w art. 540b § 1 pkt 2 i 3 k.p.k.; wyrok został wydany przez sąd odwoławczy na rozprawie, o której skazany był zawiadomiony.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

[aw]